

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4797/2020
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Душан Самарцић, адвокат из ..., против противника предлагача Град Крушевац, кога заступа Градски правобранилац, одлучујући о ревизији предлагача која је изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1426/19 од 23.06.2020. године, у седници већа која је одржана дана 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1426/19 од 23.06.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Р1 68/18 од 21.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог предлагача којим је тражила да се утврди да је предлагач закупац на неодређено време стана у згради која се налази у Крушевцу у улици ... (нови назив ...) приземље, улаз број ..., који се састоји од једне собе, једне кухиње, једног клозета, једног предсобља, једне оставе, једне шупе у површини од 35,03 м², као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је предлог предлагача да се утврди закупнина за предметни стан на месечном нивоу. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог предлагача да суд донесе решење којим замењује уговор о закупу стана на неодређено време, ближе описаним у ставу један изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев предлагача да се обавезе закупац да поред закупнине плаћа и друге трошкове за употребу заједничких уређаја у згради и ван зграде, трошкове одржавања стана и друге трошкове оправде, ближе наведено у овом ставу изреке, док је ставом петим одлучено да предлагач противнику предлагача накнади трошкове поступка у износу од 121.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 1426/19 од 23.06.2020. године потврђено је решење Основног суда у Крушевцу Р1 68/18 од 21.05.2019. године, а жалба предлагача одбијена као неоснована.

Против решења другостепеног суда предлагач је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба ванпарничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. ЗПП, и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија предлагача није дозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, деда предлагача, сада покојни ББ, је на основу уговора о закупу-коришћењу стана на неодређено време закљученим са СИЗ-ом становања и пословног простора општине Крушевац од 10.12.1979. године, био носилац станарског права на стану који је предмет спора на неодређено време, а стан је користио сам. Сада покојни ББ је преминуо дана ...1985. године. Његова ћерка, мајка предлагача, сада покојна ВВ, имала је пријављено пребивалиште на овом стану почев од ...1985. године. Предлагач је рођена 1988. године. Мајка предлагача никада није закључила уговор о коришћењу стана са СИЗ-ом, нити је подносила захтев, а захтев за закључење уговора о трајном коришћењу овог стана поднела је унука, овде предлагач, након смрти своје мајке 2018. године. Овај захтев је одбачен у управном поступку, па је предлагач дана 02.11.2018. године поднела тужбу у овој парници.

Полазећи од напред утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилно закључили да нису испуњени услови за доношење решења које замењује уговор о закупу стана.

Закон о стамбеним односима („Службени гласник СРС“, број 9/85... 11/88) у члану 9. став 1. прописао је се корисником стана у смислу закона сматрају носилац станарског права и чланови његовог породичног домаћинства који заједно са њим станују, као и лица која су престала да буду чланови тог породичног домаћинства, а остала су у истом стану. Члановима породичног домаћинства у смислу овог закона сматрају се брачни друг, деца рођена у браку, ван брака или усвојена, пасторчад, родитељи (отац, мајка, очух, маћеха и усвојилац), браћа, сестре лица које је носилац станарског права дужан да издржава или су та лица дужна по закону да издржавају носиоца станарског права, а заједно са њим станују. Ако после смрти носиоца станарског права у стану није остао ни један члан његовог породичног домаћинства, а остало је лице које је престало да буде члан породичног домаћинства носиоца станарског права, то лице стиче својство члана породичног домаћинства ако је непрекидно живело са њим у стану. Чланом 9. став 4. истог закона, прописано је да својство члана домаћинства стичу и унучад носиоца станарског права ако је најмање 10 година непрекидно до смрти носиоца станарског права заједно са њим становало и под условом да у то време нису имали решену стамбену потребу. Чланом 20. став 4. Истог закона прописано је да лица која остану у стану после смрти носиоца станарског права у року од 30 дана од дана његове смрти дужна су да о томе обавесте даваоца стана на коришћење.

По оцени Врховног касационог суда, члан породичног домаћинства сада покојног носиоца станарског права, ББ који је преминуо дана ...1985. године, није била његова ћерка, мајка предлагача, сада покојна ВВ која је у овом стану имала пријављено пребивалиште од ...1985. године. Предлагач, која је рођена 1988. године није ни могла да буде члан породичног домаћинства свог покојног деде, који је, према уговору о

закупу од 10.02.1979. године у стану живео сам, без чланова породичног домаћинства. Мајка предлагача, сада покојна ВВ, као правни следбеник свог оца сада покојног ББ никада није закључила уговор о коришћењу стана који је предмет спора са противником предлагача, нити је после смрти свога оца поднела захтев противнику предлагача ради закључења уговора, а по протеку рока од 30 дана од смрти ранијег титулара. Захтев за закључење уговора о закупу поднела је предлагач после смрти своје мајке 2018. године, али она не испуњава законске услове за стицање својства закупца стана који је предмет спора сходно цитираним законским прописима.

Са изнетих разлога је неосновао позивање предлагача да су нижестепени судови погрешно применили материјално право.

Неосновани су наводи у ревизији предлагача да су након смрти ББ, ВВ у својству носиоца станарског права и АА њена ћерка, као члан породичног домаћинства наставиле да користе наведени стан, и то ВВ до ...2010. године када је преминула, док је предлагач наставила да користи и у истоме живи и данас.

Наиме, из уговора о коришћењу стана од 10.02.1979. године, произилази да је покојни ББ стан који је предмет спора користио стан, без чланова породичног домаћинства, те да је сада покојна ВВ, његова ћерка, имала пријављено пребивалиште у стану од ...1985. године, односно непосредно пре његове смрти. Како она даваоца стана на коришћење овде противника предлагача није обавестила о смрти носиоца станарског права у року од 30 дана, нити је са њим закључила уговор о коришћењу стана односно уговор о закупу, она није била купац овога стана, па тиме ни предлагач члан њеног породичног домаћинства, такође није била ни члан породичног домаћинства деде покојног ББ, који је преминуо пре него што се она родила.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**